

Î N C H E I E R E

19 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Petrenco Inna,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Innei Petrenco către Consiliul mun. Chișinău, Inspectoratul de Poliție Centru, Vlas Tatiana, Vlas Natalia cu privire la recunoașterea în calitate de membru al familiei decedatului și dreptului de folosire asupra spațiului locativ, anularea hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr. 166 din 09.04.2010 privind transmiterea în proprietate privată a apartamentului nr. 16 din str. Inculeț, 32/1, mun. Chișinău Tatianeii Vlas și Nataliei Vlas, recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare, transmiterea-primirea locuinței în proprietate privată nr. 3333 din 22.04.2010, încheiat între Consiliul mun. Chișinău și Vlas Tatiana.

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Inna Petrenco, prin avocatul Vladimirov Natalia, și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 iunie 2016,

c o n s t a t ă:

La 02.02.2009, Inna Petrenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la recunoașterea în calitate de membru al familiei decedatului și recunoașterea dreptului de folosire asupra spațiului locativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, din anul 2004, s-a aflat cu Vlas Valeriu în relații de concubinaj și a trecut cu traiul la acesta în ap. 16 din str. Inculeț, 32/1, mun. Chișinău, constituit dintr-o odaie, iar ulterior replanificat și construită încă o odaie.

Acest apartament i-a fost atribuit lui Vlas Valeriu, prin ordinul de repartiție din 21 aprilie 1999 și la eliberarea ordinului în componența familiei lui intrau soția Vlas Tatiana și fiica Vlas Natalia.

În anul 2002, Vlas Valeriu și Vlas Tatiana au divorțat, iar ulterior prin hotărâre judecătorească a fost dispusă decăderea lui Vlas Valeriu din drepturile părintești față de fiica sa Vlas Natalia, născută la 31 decembrie 1993.

De la data desfacerii căsătoriei și până la moment, Vlas Tatiana și Vlas Natalia nu au locuit în spațiul locativ din litigiu, iar contractele de prestare a serviciilor au fost încheiate exclusiv cu Vlas Valeriu, cu care din anul 2004 reclamanta a locuit în apartamentul 16 din str. Inculeț 32/1, mun. Chișinău, au dus o gospodărie în comun, au suportat toate cheltuielile de întreținere a imobilului, au efectuat lucrări de construcție și replanificare a spațiului, au cumpărat mobilă și electrocasnice.

La 12.11.2008, Vlas Valeriu a decedat și după decesul lui, reclamanta a continuat să locuiască în apartamentul din litigiu, să achite plata pentru serviciile comunale și alte plăți de întreținere a imobilului, din care considerente, Petrenco Inna a solicitat să fie recunoscută în calitate de membru al familiei decedatului Vlas Valeriu și să-i fie recunoscut dreptul de folosire asupra ap. 16 din str. Inculeț, 32/1, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.03.2009, a fost admisă acțiunea și a fost recunoscută Inna Petrenco ca membru al familiei decedatului Vlas Valeriu, precum și recunoscut dreptul ei de folosință asupra ap. 16 din str. Inculeț 32/1, mun. Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22.06.2010, au fost admise apelurile declarate de către Consiliul municipal Chișinău, Vlas Tatiana și Vlas Natalia, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.03.2009 și încheierea din 02.11.2009, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 03.11.2010 a fost admis recursul declarat de către Inna Petrenco, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 22.06.2010, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25.05.2011 a fost restituită cererea de apel depusă de către Tatiana Vlas și Natalia Vlas din considerentele că nu au fost atrase în proces și nu au careva calitate procedurală.

Tatiana Vlas și Natalia Vlas, au declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel și restituirea pricinii pentru judecarea cererii de apel.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12.10.2011, a fost admis recursul declarat de către Tatiana Vlas și Natalia Vlas, casată integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 mai 2011, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, pentru judecarea cererii de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24.04.2012 a fost admis apelul declarat de către Tatiana Vlas și Natalia Vlas, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.03.2009, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

La 30.07.2010, Ina Petrenco a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, din anul 2004, ea domiciliază în apartamentul nr. 16 din str. Inculeț, 32/1, mun. Chișinău. La 09.07.2010, a primit extrasul din hotărârea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.166 din 09 aprilie 2010, din care rezultă că apartamentul enunțat a fost privatizat de către Tatiana Vlas și fiica sa, Natalia Vlas.

Consideră că hotărârea enunțată este ilegală, or, conform ordinului de repartiție din 21 aprilie 1999, apartamentul a fost transmis lui Valeriu Vlas, iar la primirea ordinului de repartiție, familia lui Valeriu Vlas era compusă din soția Tatiana Vlas și fiica sa, Natalia Vlas, însă în anul 2002, Valeriu Vlas a divorțat de soția sa, Tatiana Vlas și ulterior, Tatiana Vlas împreună cu fiica sa, Natalia Vlas și-au retras viza de domiciliu din apartamentul în litigiu. Totodată, Tatiana Vlas a dat o declarație autenticată notarial precum că dânsa nu are nici o pretenție asupra apartamentului nr.16 din str. Inculeț, 32/1, mun. Chișinău.

Începând cu anul 2004, ea a locuit cu Valeriu Vlas în apartamentul enunțat și împreună cu el au dus împreună o gospodărie comună, inclusiv au suportat cheltuieli legate de întreținerea apartamentului, au procurat materialele de construcție, au achitat lucrările de efectuare a reparației capitale a apartamentului.

La 12 noiembrie 2008, Valeriu Vlas a decedat, iar prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.03.2009, a fost recunoscută membru al familiei decedatului Valeriu Vlas și i-a fost recunoscut dreptul de folosință asupra apartamentului nr. 16 din str. Inculeț, 32/1, mun. Chișinău, fiind la momentul dat unicul locatar al acestui imobil, însă Tatiana Vlas și Natalia Vlas au privatizat apartamentul fără știrea și acordul ei, deși, nu au locuit în apartament din anul 2001.

În opinia ei, la emiterea hotărârii nr. 166 din 09 aprilie 2010, Comisia municipală de privatizare a fondului locativ a fost dusă în eroare, fapt care a și dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate și ilegale.

La 14.07.2010, ea s-a adresat către pârât cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr. 166 din 09.04.2010, însă prin răspunsul nr.02-09/834 din 26.07.2010, pârâtul i-a respins-o, prin urmare, a solicitat anularea hotărârii Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr.166 din 09.04.2010.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17.12.2010, acțiunea a fost admisă și a fost anulată hotărârea Comisiei municipale de privatizare a fondului locativ nr. 166 din 09 aprilie 2010 ca fiind ilegală în fond.

Tatiana Vlas și Natalia Vlas, au depus o cerere de recurs împotriva hotărârii primei instanțe, cerând admiterea acesteia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25.05.2011, au fost admise recursurile declarate de către Tatiana Vlas, Natalia Vlas și Consiliul municipal Chișinău, casată integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17.12.2010, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01.03.2013, a fost strămutată pricina civilă după competență, la Judecătoria Centru mun. Chișinău.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19.06.2013, s-a transmis pricina civilă nr. 3ca-992/2013, la cererea de chemare în judecată a Innei Petrenco împotriva Consiliului mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, pentru conexare cu pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Inna Petrenco împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la recunoașterea în calitate de membru al familiei decedatului și recunoașterea dreptului de folosire asupra spațiului locativ.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 25.03.2013 pricinile date au fost conexe într-un singur proces.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09.06.2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17.11.2016, au fost respinse acțiunile ca fiind neîntemeiate.

În motivarea soluțiilor, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că, dreptul la folosirea încăperii de locuit îl dobândesc persoanele care au respectat ordinea instalării în locuință: perfectarea vizei de reședință (domiciliu), prin includerea în contul personal, existența consimțământului în scris pentru aceasta a tuturor membrilor majori de familie, inclusiv și a celor care sunt absenți, de asemenea și ai foștilor membri ai familiei dacă se păstrează dreptul lor la spațiu locativ.

La 15.02.2017, Petrenco Inna a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17.11.2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei enunțate și a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09.06.2016, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată inferioare au interpretat în mod eronat norma legală, nu au aplicat legea care trebuie să fie aplicată, și anume, incorect au aplicat prevederile art. 5, 11, 17 din Legea privatizării fondului de locuințe, totodată, apreciind în mod arbitrar probele.

La 23.03.2017, Vlas Tatiana și Vlas Natalia au depus referință la cererea de recurs, prin care au solicitat respingerea integrală a cererii de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurilor invocate în cererea de recurs și referință, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inna Petrenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că

recursul Innei Petrenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, ci a formulat doar critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Această situație indică la caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Or, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, iar în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul, declarat de Innei Petrenco ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inna Petrenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas